

स तथा तु जनस्थानं सर्वतः परिलोकयन् ।
 नाससाद सुदुःखार्तो राघवो जनकात्मजां ॥ १ ॥
 अनासादयमानस्तु सीतां दशरथात्मजाः ।
 पङ्कमासाद्य विपुलं सीदन्निव मरुद्विषः ॥ २ ॥
 संधारयितुमात्मानं न शशाक नरोत्तमः ।
 सीतावियोगजे दुःखे मग्नो मरुति दारुणे ॥ ३ ॥
 तं निःश्वसन्तं ध्यायन्तं दीनं वास्पपरायणं ।
 शोकेन मरुताविष्टं नवबद्धमिव द्विपं ॥ ४ ॥
 लक्ष्मणो राममत्यर्थमुवाच हितकाम्यया ।
 मा विषादं गमो वीर कुरु यत्नं मया सह ॥ ५ ॥
 इदं चैव वनं सौम्य बद्धपादपशोभितं ।
 प्रियकाननसंचारा वनोन्मत्ता च मैथिली ॥ ६ ॥
 सा वनं वा प्रविष्टा स्यान्नलिनीं वा सुपुष्पितां ।
 सरितं वानुसंप्राप्ता मीनवञ्जुलसेवितां ॥ ७ ॥
 वित्रासयितुकामा वा लीना स्यात् कानने क्वचित् ।
 जिज्ञासमाना वैदेही त्वां मां च पुरुषर्षभ ॥ ८ ॥
 यत्नमन्वेषणे तस्याः कुरु राम मया सह ।
 वनं सर्वं विचिन्वानो यत्र सा जनकात्मजा ॥ ९ ॥